

[Kofod-Svendsen]

bedring af ligningsindsatsen –«. At der skal ske en forbedring af ligningsindsatsen, synes jeg er fint, og at man begynder at samarbejde med kommunerne, har jeg jo lagt op til, og jeg er nu spændt på, om skatteministeren ikke vil have sympati for de tanker. Jeg vil næsten blive overrasket, hvis skatteministeren helt vil afvise det, jeg har sagt her, så jeg ser ikke noget akut behov for at sige det, der netop siges i første del.

Så skal man »stille planerne om personalereduktioner i bero, indtil ligningen generelt er bragt på fode«. Hvis det viser sig, man kan spare et par personer et sted, synes jeg, det ville være i orden. At man principielt skal fastslå, at man slet ikke kan foretage en fornuftig personalereduktion, synes jeg det er bombastisk at formulere, så jeg kan faktisk ikke se, at der er behov for en dagsorden. Jeg har da heller ikke noget særligt imod den, hvis den var blevet formuleret lidt mere præcist – ikke så bombastisk imod en personalereduktion – men når jeg skal vælge, om jeg skal stemme for en dagsorden, som jeg ikke synes der er det store behov for, eller en, som er uskadelig, så vil mit valg være, at jeg ikke vil stemme for noget, som jeg ikke har et voldsomt behov for. Jeg har den opfattelse, at vedtager man en dagsorden, skal der være et rimeligt behov for den. Hvis livet leves lige så godt foruden, hvorfor så stemme for den?

Når vi ikke støtter den dagsorden og ikke synes, der er behov for den, og vil stemme nej til den, er det ikke, fordi vi er modstandere af den, men vi synes omvendt ikke, der er behov for den, og jeg vil gerne kunne give en positiv begrundelse for den. Det er simpelt hen utrolig vigtigt, at vi får slået fast, at der skal ske en forbedring af ligningsindsatsen. Der har jeg den tillid til skatteministeren, at han også vil være med til det. Jeg skulle misforstå meget, hvis skatteministeren skulle vise sig at være en stor centralist, som slet ikke har øje for at tage udgangspunkt i den enkelte kommune.

Den anden dagsorden har jeg meget let ved at afvise. Det må jeg sige til hr. Glistrup. Det ville selvfølgelig være skønt at slippe af med indkomstskatten, slippe af med alle andre skatter, men så let er livet nu ikke. Vi stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hvis hr. Kofod-Svendsen havde været op-

mærksom på de diskussioner, vi tidligere har haft om definitionen af, hvad der ligger i den sidste sætning i dagsordenen, ville hr. Kofod-Svendsen også vide, at den faktisk er formuleret med omhu, så den hæfter sig til ministerens planer. Som følge deraf handler det ikke om et par personer eller ændringer i en konkret forvaltning, som i øvrigt er fornuftig. Det er ikke det, der tages stilling til med dagsordenen.

Når hr. Kofod-Svendsen siger, at der skal være en god begrundelse for, at vi skal vedtage dagsordenen, er jeg enig med hr. Kofod-Svendsen. Jeg tror, vi har nogenlunde den samme oplevelse af dagsordener, nemlig at de skal være med til at løse et problem og være med til at skabe klarhed. Det er det, vi har ønsket med denne dagsorden, fordi udmeldingerne fra regeringen har givet utrolig meget uro i skatteforvaltninger, i toldforvaltning osv. Vi får meldinger om, at nogle af de folk, vi har allermost brug for til effektivisering af ligningsindsatsen, på grund af usikkerhed enten er på vej ud eller har overvejelser om det. Derfor var der ønske om at udsende et klart signal fra Folketinget til de grupper. Men jeg synes i hvert fald, at vi med tilfredshed kan konstatere, at SF og Socialdemokratiet med det dagsordensforslag, der er fremsat, har givet vores klare tilkendegivelse, at hr. Bollmann på CD's vegne har givet CD's klare tilkendegivelse, og at hr. Kofod-Svendsen nu har givet Kristeligt Folkepartis klare tilkendegivelse; altså har et flertal i Tinget fra Folketingets talerstol givet et signal til skatteministeren om, at vi ønsker en effektivisering af ligningsindsatsen, inden vi begynder at overveje personalereduktioner på det generelle plan i forhold til den plan, regeringen fremlagde i december 1988.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har brugt en del af mit liv på skriftfortolkninger, og dér har jeg altid holdt mig til, at det, der står i teksten, er det, man skal forholde sig til. Alle mulige andre forklaringer er sekundære kilder. Her står altså »stille planerne om personalereduktioner i bero«, og det tager jeg så bogstaveligt, at stiller man det i bero, kan man ikke afskedige en enkelt eller to eller tre. Så bogstaveligt holder jeg mig til teksten. Hvis det var noget andet, der var ment, at man kunne re-